

Scénář – Jiří Dytrych (6.ZŠ Cheb, 2026)

Cesta do Španělska na kole

(50:11) No, to když jsem řek rodině, tak si mysleli že jsem se zbláznil.

(54:45) Tři měsíce a ujel jsem 6850 km. Bylo spousta úžasných setkání.

Já když jsem potom tu, rekapituloval tu cestu, tak to bylo jako by to připravila ta nejlepší cestovní kancelář.

(52:42) Poznal jsem tolik dobřech lidí co na světě ještě žije, co jsou ochotný pomoct když člověk potřebuje

Posloucháte Jiřího Dytrycha, který svůj důchod přivítal cestou na kole k břehům Atlantiku. Během cesty potkal desítky lidí, se kterými si po lidské stránce rozuměl. Někteří si s poutníkem chtěli jen popovídat, jiní ho zas u sebe nechali přespat nebo ho pozvali na sešlost jejich přátel. Například potkal buddhisticky smýšlejícího policistu na motorce:

(58:05) On tvrdil, že nic není náhoda, co se v životě stane. To, že jsme se tady potkali, to bylo plánované, to muselo být. On říkal, já jsem tady neměl být, já jsem měl být někde jinde.

(58:39) ani s vlastním bráchou jsme nikdy takhle otevřeně nemluvili o všem.

2. světová (vzpomínky od rodičů)

Jiří Dytrych se narodil za 2. světové války v Plzni. Jeho rodiče žili v jednoduchých poměrech a dobrovolničili pro Armádu spásy.

(pozn. jiný audio soubor; 6:26) Třeba bezdomovec se k nám přišel najíst, (6:30) vykoupat umejt atd.

(0:33-0:49) naši pomáhali i tak
že v té modlitebně bylo takový podium
na které se konaly ty bohoslužby a tak dále
A pod tím se dalo do toho vlézt
a tam moji rodiče schovávali židi před Němcema

Rebelismus (sundali nástěnku):

Na konci padesátých let studoval obor fotografie na střední škole v Prostějově. Jedno ráno nefungovala jídelna tak, jak měla, a tak mladí studenti, včetně Jiřího, uspořádali spontánní protest. Protest skončil sejmutím nástěnky KSČ z fasády internátu.

Členové strany svolali velké zasedání okresního výboru, na kterém hledali viníka. Jiří se jako jediný k výtržnosti přiznal.

(28:34-28:41) Mezi klukama jsem byl hrdina, protože jsem to vlastně vzal na sebe všechno

1968 (okupace)

V roce 1968 Jiří pracoval v Aši. Při rozšíření zprávy o okupaci vojsky Varšavské smlouvy se rozhodl fotografovat příjezd sovětských vojáků.

(38:25-28:50) tak u toho parku jeden Rusák se samopalem a na druhém konci parku zase druhý. Tak jsem říkal, že to jde do tuhýho. Já jsem vzal foťák, kolega vzal motorku a jeli jsme v objet, co kde. Takže mám nafoceno hodně fotografií.

(41:27-41:32) A on ještě přišel druhej a chtěli, abych vyndal ten film, tak jsme se tam o to přetahovali.

Sametová revoluce 1989 v Chebu

V roce 1989 nastaly demonstrace, které ochromily komunistický režim. I při této příležitosti využil technické možnosti, které měl k dispozici k šíření zpráv o dění v Praze. Klíčovou roli hrál i fakt, že pracoval s herci, kteří byli nejlépe informovaní o občanských změnách.

(44:22-44:56) A já jsem dělal sítotisk v té době, no tak jsem udělal takový plagát, kde byla informace o tom, co se dělo v Praze a co bude dál. A ráno už ty plagáty byly ve vývězkách různě rozvěšený. No a pamatuju si, že chodili ještě tenkrát milicionáři a když se nemohli do toho dostat, tak rozbili sklo a vyndávali, aby ty informace prostě nebyly.

V Chebu se konala první veřejná protirežimní demonstrace.

(45:39) Já jsem vylez na tu kašnu a řekl jsem lidem, že se musíme přestat bát. Že to je to největší, co to...

Životní moto

A co považuje Jiří Dytrych za svůj největší životní úspěch?

(1:06:07-1:06:36) Ono se říká, že chlap má postavit dům, zasadit strom a zplodit syna. Takže tohle všechno jsem udělal a myslím, že to je můj životní úspěch. Co víc bych si mohl přát? Nic.

Vytvořil žákovský tým 6.ZŠ Cheb: Nela Rampasová, Lukáš Dvořák, Jan Chovánek, Radoslav Staněk, Natálie Petíková, Tomáš Bátek za podpory pedagoga Lukáše Jesínka a koordinátora Ondřeje Míky